

икона или кръсть. Умрълій-тъ христіанинъ ся украшава съ вѣнецъ като борець, кой-то оставя поле-то на подвига си и ся надѣва да получи вѣнецъ небесенъ. А св. икона или кръсть, кои-то ся полагають на грѣдѣхъ на умрълый-тъ служатъ не само за отличителенъ знакъ на туй, че умрълый-тъ е православенъ Христіанинъ, нъ и свидѣтелствувать на всичкы-тѣ окръжающи за необходимость-та да иматъ вѣржъ въ Спасителя. Нъ за да ся упокои душа-та на умрълый-тъ четжтъ надъ мъртво-то му тѣло молитви, или пѣкъ пѣжтъ панахиди*) и четжтъ псалтырь. Псалтирь-тъ, кой-то изображава всичкы-тѣ движенія на нашѣ-тѣ душѣ, твърдѣ живо съчувствува както на нашѣ-тѣ радость тѣй и на нашѣ-тѣ скърбь, и твърдѣ изобилно пролива утѣшеніе и ободреніе въ скърбяще-то сѣрдце.

Изнасяніе тѣло-то на умрълий-тъ отъ кжца-та му. При изнасяніе-то на умрълий-тъ, пѣе ся трисвятое, въ знаменіе на туй, че умрълий-тъ прѣминува въ царство-то на безплътни-тѣ духове, кои-то окръжавать престола на вседержителя и немълчно Му пѣжтъ трисвятаѣ пѣсень, а окръжающи-тѣ носило-то на умрълый-тъ, държатъ въ рѣцѣ-тѣ си запалени свѣщи, съ кои-то изражявають радость-та си за възвръщаніе-то на брата имъ въ вѣчній-тъ и непрестѣпенъ животъ.

Кога донесжтъ умрълий-тъ въ църквѣ-тѣ, турять го посрѣдъ църквѣ-тѣ съ открито лице, и обърнато къмъ истокъ, а около него нареждатъ свѣтилници. Съ това църква-та иска да изрази свое-то материнско желаніе, що-то не само живи-тѣ, нъ и умръли-тѣ да учав-

*) Въ врѣме на гоненія-та срѣщу христіанство-то, христіане-тѣ имали обикновеніе да ся събирать на гробища-та на мѣченици-тѣ, тѣй що-то тѣсна-та катакомба ся обръщала на храмъ, а гроба на мѣченика ставаль на жертвенникъ, гдѣ-то презъ цѣлж ноць чели молитвѣ въ память на мѣченици-тѣ. Отъ тѣзи моленія, кои-то сж ставали надъ гробища-та на мѣченици-тѣ въ продълженіе на цѣлж ноць, получили сж начало-то си наши-тѣ панахиди.